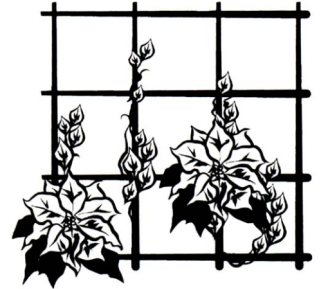

2. adventna nedelja C

*Pripravite Gospodovo pot,
zravnajte njegove steze!
In vse človeštvo bo videlo
Božje odrešenje. (Lk 3,4.6)*

Prvo berilo

Baruh 5,1-9

Sleci, Jeruzalem, obleko svoje žalosti in bede, in za vekomaj obleci lepoto veličastva, ki je od Boga! Ogrni se s plaščem pravičnosti, ki je od Boga, položi si na glavo venec veličastva Večnega! Kajti Bog bo vsej zemlji pod nebom pokazal tvoj sijaj. Bog ti bo za vekomaj dal ime: "Mir pravičnosti in veličastvo bogočastja." Vstani, Jeruzalem, in se postavi na višino in ozri se proti vzhodu: glej, tvoji otroci, od sončnega zahoda do vzhoda so zbrani na besedo Svetega in se veselijo, ker se jih je spomnil Bog. Peš so šli od tebe, in gnali so jih sovražniki; a Bog jih bo privedel k tebi nazaj; nosili jih bodo v slavi kakor kraljevski prestol. Bog je namreč ukazal, naj se znižajo vse visoke gore in večni hribi in naj se napolnijo globeli, da postane dežela ravna, da bo Izrael varno hodil v Božjem veličastvu. Gozdovi in vse vrste dišečih dreves bodo po Božjem povelju dajali Izraelu senco. Kajti Bog sam bo vodil Izraela z veseljem, v svetlobi svojega veličastva, z usmiljenjem in pravičnostjo, ki prihajata od njega.

Drugo berilo

Filipljanom 1,4-6.8-11

Bratje in sestre, v sleherni svoji molitvi zmeraj z veseljem molim za vas vse zaradi vašega občestva v evangeliju od prvega dne do zdaj. Prepričan sem, da bo on, ki je začel v vas dobro delo, to delo dokončal do dneva Kristusa Jezusa. Kajti Bog mi je priča, kako hrepenim po vas vseh v ljubezni Kristusa Jezusa. Molim pa tole: naj vaša ljubezen vedno bolj napreduje v spoznavanju in v vsakršnem dojetanju, da boste znali razlikovati, kaj je boljše, in boste tako čisti in neomadeževani za Kristusov dan, izpolnjeni s sadom pravičnosti, po Jezusu Kristusu, v slavo in hvalo Božjo.

V petnajstem letu vladanja cesarja Tibêrija, ko je bil Poncij Pilat upravitelj Judeje in Heród četrtni oblastnik Galileje, njegov brat Filip pa četrtni oblastnik Iturêje in Trahonítide ter Lizánija četrtni oblastnik Abiléne in ko sta bila vélika duhovnika Hana in Kajfa, je v puščavi prišla Božja beseda Janezu, Zaharijevemu sinu. Prehodil je vso jórdansko pokrajino in oznanjal krst spreobrnjenja v odpuščanje grehov, kakor je pisano v knjigi govorov preroka Izaija: "Glas vpijočega v puščavi: Pripravite Gospodovo pot, zravajte njegove steze! Vsaka dolina naj se napolni in vsaka gora in hrib naj se zniža. Kar je krivo, naj bo ravno in razkopana pota naj bodo gladka. In vse človeštvo bo videlo Božje odrešenje."

V razmislek

Vedno znova govorimo o pravem srečanju z Bogom, z drugimi, s samim seboj. In v vsakem srečanju igrajo odločilno vlogo usmiljenje, zaupanje in spreobrnjenje. Usmiljenje je gonilna sila vseh srečanj in odnosov. Usmiljenje nam kot prvi izkazuje Bog, pri čemer nikakor ne smemo usmiljenja zamenjevati s sočutjem. Če nam Bog izkazuje usmiljenje, to pomeni nič drugega kot da nas brezpogojno ljubi in sprejema, navkljub vsem razlogom, ki nas navidezno delajo nevredne ljubezni in ki iz našega človeškega vidika govorijo proti temu. Bog nas ljubi navkljub in z vsemi našimi napakami in zmotami vred, celo navkljub našemu nasprotovanju, da bi se mu brez zadržkov odprli. Povabljeni smo, da se vrnemo k tej obliki usmiljenja – t.j. da se obrnemo s celim srcem in polni zaupanja k temu usmiljenemu Bogu, da nas bo zaobjela Njegova moč in da bomo v vsakem pogledu sposobni novih srečanj. Če se naučimo, da na Božji način ravnamo sami s seboj, lahko tako ravnamo tudi z našimi bližnjimi in tako pomagamo, da se vsaka dolina napolni in vsaka gora zniža in tako zravnamo pot od Mene do Tebe.

Spreobrnitev je tesno povezana z usmiljenjem in pomeni tudi to, da se ljudje (z vso dušo, duhom in telesom) učijo poslušati Božjo besedo in Njega. Nekaj malih korakov nam lahko pri tem pomaga (predvsem v tem adventnem času priprave):

- vstanemo v zavedanju, da je vsak dan Božji dar, ki nam daje nove možnosti;
- večkrat na dan se ustavimo za minuto, se v pozornosti postavimo na neko mesto in se prizemljimo, v zaupanju, da so tla takšna opora kot Bog. In to zaupanje v Božjo oporo prenesemo na naslednje korake našega vsakdanjika;
- pred spanjem še enkrat v luči Boga premislimo cel dan. To nas dela občutljive za Božje spremstvo skozi dan, tako v pozitivnih doživetjih kot tudi v ponesrečenih srečanjih. Tako lahko zaspimo v zaupanju, da smemo zaupati Božjemu usmiljenju cel dan z vsemi svojimi lepimi in izpolnjujočimi izkušnjami kot tudi s težkimi in bolečimi izkušnjami, v veri, da lahko Bog vse obrne v dobro in tudi bo.

To so majhni koraki, ki nam lahko pomagajo ustvariti prostor za Božji prihod k nam. Če se Njegovi obljudi odpremo v polnem zaupanju, se lahko vedno še globlje srečamo z Njim. Adventni čas nam ponuja priložnost, da se vadimo v odpiranju Njemu in srečanju z Bogom.